

renta seva, la que 's llogi sense protesta de ningú, quan en altra temps hauria promogut un general petament de dents.

Per lo demés els republicans de poblet si bé una mica més amansits, tal volta per rahó de la general degeneració dels caràcters, y petrificats dintre un programa que cada dia comprenen menos, continúan com avans. Les seves converses en la solletat del cassino y en l'intimitat de la rebotiga son encara, bescantar al Rector y al Mossen fulano y 'l Pare sutano y si en Pere va á Missa y si en Pau va á confessar. La mà del Rector sobre tot, la veuen fins en les crides que fa 'l nunci quan arriba peix fresch. Per ells els certamens literaris, les exposicions, els aplechs catalanistes, etc., no son més que *reacció pura*, subtileses del clericalisme; els catalanistes no son més que carlins disfressats.

Y aixís entenen posarhi el coli á l'obra de la regeneració de la patria.

Pot ser algú al llegir aixó pensarà que veyém impossible el triomf de la República á Espanya. Donchs tot al contrari, creyém que poch ha de viure qui no la torni á veurer entronisada y fins creyém que ja ho seria si 'ls republicans no ho destorbessin. Cal observar que estém en un país en que pera fundar la República lo que menos se necessita son republicans, com no fan falta 'ls monárquichs pera sostenir la monarquia. Les coses venen y se'n van no per la forsa de les idees sino de les conveniencies, y aquestes per gent que no tenen fe ni ideals, lo mateix poden ser á la dreta que á la esquerra.

Seguint aquesta serie d'articles voldriam ocuparnos are del partit carli, dels que 's diuen indiferents, que també forman partit, passant després á

estudiar alguns tipos genérichs com el castellanista, l'empleat, el cacich, el militar, etc., vistos sempre desde 'l campanar del poble pera acabar portant l'aygua al nostre moli ó sigui posar de relléu sobre un march tant fosch y fumat la brillantor de nostra doctrina regionalista, mes aquest terreny se va posant cada dia més relliscós y encara guardantse de parlar clar com un voldria, estariam exposats á trobarnos á lo millor ab la llibertat entre cap y coll y..... vostés saben que un cop de llibertat manejada per un bon lliberal es pitjor que cossa de bou.

Plegarém donchs per ara, fins á veurer si cambian els temps y sino, els llegidors que perdonin del enfado.

M. V.

SECCIÓ COMARCAL.

RIPOLL.

11 de Janer.

Fonda pena ha causat en totes les classes socials de la vila la mort del gran patrici, restaurador del gloriós Monastir, Doctor Morgades, (a. e. s.)

Va saberse pel telégrafo el mateix dia al vespre, y á l'endemà totes les campanes de Ripoll tocant á morts van fer pública la trista nova. La bandera catalana oneja á mitj pal, en senyal de dol, tots aquests dias al cim del campanar.

L'Ajuntament acordá, en sessió extraordinaria, assistir al enterro y fer algunes gestions, si hi havia lloch, pera traslladar el cadavre al Monastir, únich punt indiscutible que li pertoca y únich digne d'ell. Aquests acorts han sigut molt ben rebuts com ho demostrá el mateix numerós públich que assistí á la sessió.

Als fins expressats, marxaren á Barcelona l'Arcalde, Jutge Municipal y senyor Rector y varis vehins, portant diferents representacions, entre les quals recordém, la Lliga Catalanista, Academia Católica y Cassino de Ripoll.

Segurament se farán al Monastir uns sumptuosos funerals per l'ànima de son